

[Viggo Starcke.]

befolkningen derigennem får mindre, end den betaler. Landbruget betaler tilskud til industrien, og industrien betaler tilskud til landbruget, produktionen betaler tilskud til forbruget, og forbruget betaler tilskud til produktionen. Staten har intet at give, men meget at tage. De eneste, der bliver fede deraf, er i virkeligheden administrationen og fagpolitikerne. Statsbanernes underskud er et andet fænomen, statsbanernes opspisning af bilruiter, af vognmandskørsel; nu er de begyndt med fisketransportmidler, altsammen områder, som fratages befolkningen og erhvervslivet. Hele denne mentalitet må vi se efterhånden at komme bort fra.

Men det, som er basis for det hele, er arbejdspladsen, for nedenunder landbrugets problemer, nedenunder landbrugskriserne ligger jordspørgsmålet, fordi jorden er det, som intet landbrug kan undvære; nedenunder boligproblemet, nedenunder byggekrisen ligger jordspørgsmålet, fordi en byggeplads er det første nødvendige for en bygning; nedenunder arbejderens problemer, nedenunder arbejdsløshedens problem, nedenunder arbejdslønnens problem ligger arbejdspladsens problemer, som igen er baseret i jordspørgsmålet. Og dér er det af betydning, at et udenværk i jordmonopolet er faldet. Ved gennemførelsen af loven om grundstigningsskyld er der slået en breche i jordmonopolet, idet det fra alle sider i denne sal er blevet anerkendt, at de samfundsskabte værdier tilhører samfundet. Fra vor side har vi mødt denne anerkendelse og denne tilslutning med den største glæde. Man kan nævne et rent praktisk eksempel: for en landejendom i Københavns omegn blev der i 1946 budt 1 100 000 kr., men ejeren ville ikke sælge; efter at grundskyldkommissionen var blevet nedsat, solgte han den for 800 000 kr. Selve grundstigningsskylden er ikke vort egentlige ønskemål, den har visse ulemper, den har visse praktiske vanskeligheder, og den har ikke større finansiel betydning; men jeg tror, at i den form, hvori den er gennemført, vil den ikke slå noget i stykker, ikke drive nogen fra hus og hjem, og i løbet af en snes år vil den gennem overgangsbestemmelserne have inddraget praktisk talt al grundværdistigning i samfundets og i folkets øje.

Men det, man får gennem grundstigningsskylden, er kun osteskorpen, og osteskorpen er rar at få, men det er osten selv, vi vil have, og den håber vi det danske folk får gennem grundskyldkommissionens arbejde. Der er grund til at vente, at man

med det dygtige arbejde, der udføres, og med det tempo, der holdes i grundskyldkommissionen, snart vil kunne nå til praktiske lovforslag på dette område. Parallelt med vor tilslutning til grundskyldkommissionens arbejde vil vi gerne yde vor tilslutning til trustkommissionens arbejde; og hvis det skulle lykkes i det kommende år også at få nedsat en toldafviklingskommission, vil Danmark gå lysere tider i møde. Det er i folkets interesse, at dette sker.

Derimod er frigivelsen på erhvervslivets og på handelens områder endnu langt tilbage. Hvad kan retsstatsfolk egentlig ikke finde på at sige! Må jeg have lov til f. eks. at komme med et lille citat:

„Man modsætter sig enhver indirekte skat, enten den er af finansiel eller protektionistisk art.“

Skønt for resten, det er jo ikke retsstatsfolk, der siger det; det var jo socialdemokratiet, der sagde det i 1901 i deres første program og gentog det i 1906; der står stadig lignende ord i socialdemokratiets program af 1913:

„Man modsætter sig enhver indirekte skat, enten den er af finansiel eller protektionistisk art.“

Og så fortsætter socialdemokratiet:

„De bestående toldskatter ophæves hurtigst muligt, for beskyttelsestoldens vedkommende dog således, at denne efterhånden nedsættes under hensyntagen til hver enkelt industris forhold.“

Ja, hvad kan retsstatsfolk ikke finde på! Se nu for eksempel sådan en udtalelse:

„Ved toldlovgivningen tilstræbes fuld virkeliggørelse af frihandelsprincippet.“

Undskyld det er de radikales program, det står i; i de radikales Sønderborg-program af 1926 står der:

„Ved toldlovgivningen tilstræbes fuld virkeliggørelse af frihandelsprincippet, idet beskyttelsestolden nedsættes gradvis, således at den i løbet af et kortere åremål helt bortfalder, og finans toldskatter og indenlandske vareafgifter ophæves, i første række sådanne, som rammer almindelige livsfornødenheder.“

Se, det er dog et par ganske interessante udtalelser, og hvis dertil føjes venstres udtalelse:

„I overensstemmelse med venstres frihandelskrav bør en nedsættelse af beskyttelsestolden finde sted under billig hensyntagen til bestående erhverv.“

Venlig hilsen.

I det hele taget må man sige, at der ligger i partiernes ideelle indstilling, i partiernes løfter til deres egne vælgere og til den dan-